IOSEPHUS FLAVIUS
Admont (?), um 1138/1165
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25967
Copyright: Admont, Benediktinerstift

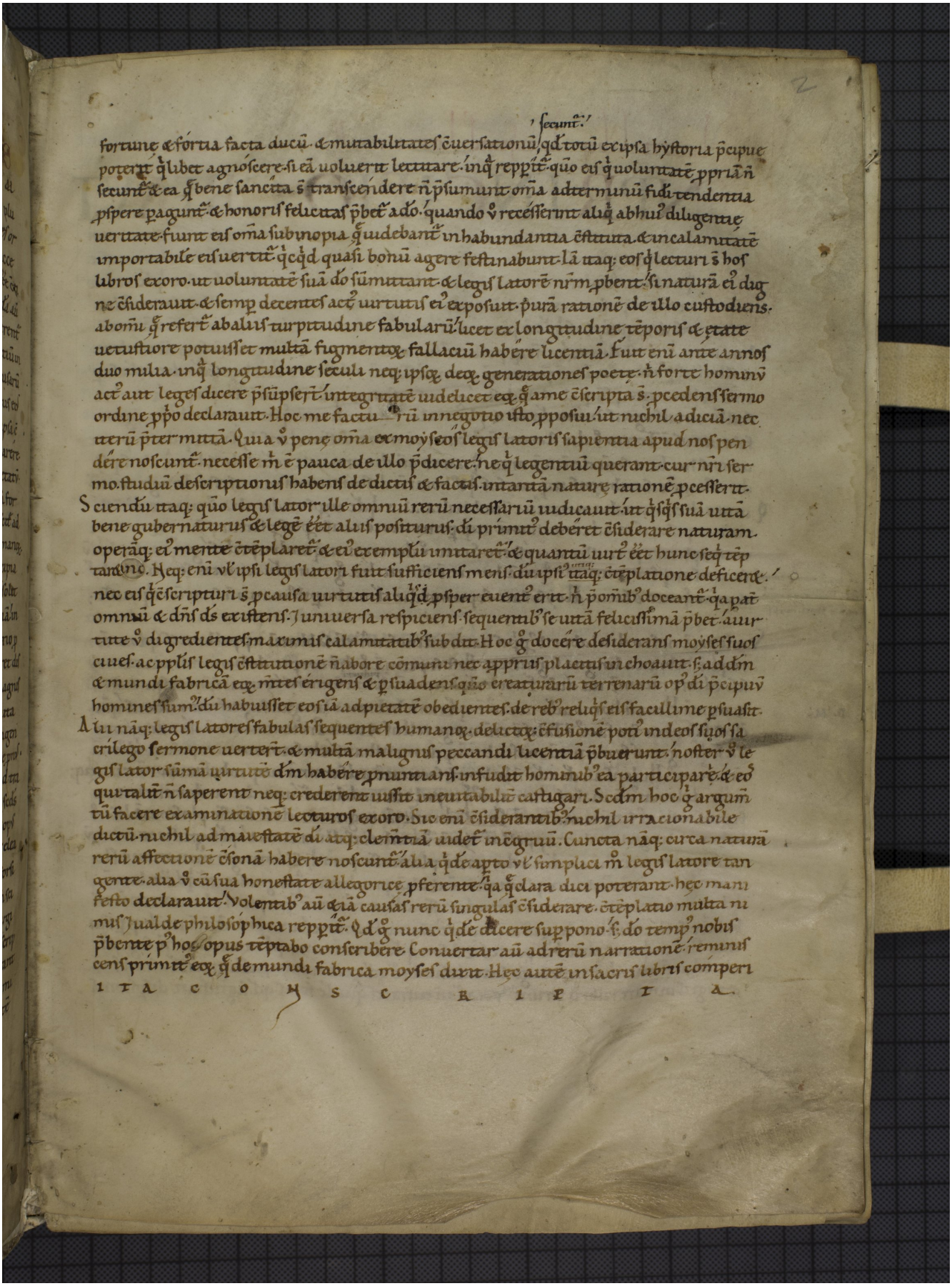

fortune & fortia facta ducū. & mutabilitates cuersationū, qd totū ex ipsa hystoria pcipue
poterit q̃libet agnoscere. si eā uoluerit lectitare. inq̃ reppitē. quo eis q̃ uoluntatē ppriā n̄
secunt̄ & ea q̃ bene sancita s̄ transcendere n̄ psumunt omia adtermunū fidi tendentia
pspere pagunt̄ & honoris felicitas pbet̄ ado. quando v̄ recesserunt aliq̃ abhuc diligentię
uertitate fuerit eis omia subinopia q̃ uidebant̄ in habundantia cōstituta. & in calamitatē
importabile eis uertit̄. q̃ cq̃d quasi bonū agere festinabunt. lā itaq: eos q̃ lecturi s̄ hos
libros exoro. ut uoluntatē suā do sūmittant. & legis latorē n̄rm pbent̄. si in naturā ei dig
ne cōsideraunt. & semp decentes act̄ uirtutis ei exposuit. pura rationē de illo custodiens.
ab omū q̃ referē ab aliis turpitudine fabularū. licet ex longitudine tēporis & ętate
uetustiore potuisset multā figmentorq̃ fallaciū habere licentiā. fuit enī ante annos
duo milia. inq̃ longitudine seculi neq: ipsq: decq: generationes poetę. n̄ forte hominū
act̄ aut leges dicere psūpsert̄ integritatē uidelicet ecq̃ q̃ ame cōscripta s̄. pcedens sermo
ordine ppo declaraut. Hoc me factu rū in negotio usto pposui. ut nichil adiciā. nec
iterū pter mittā. Quia v̄ pene omia ex moysei legis latoris sapientia apud nos pen
dere noscunt̄. necesse m̄ ē pauca de illo pdicere. ne q̃ legentū querant. cur n̄ri ser
mo. studiū descriptionis habens de dictis & factis. in tanta natuę ratione pcesserit.
Sciendū itaq: quo legis lator ille omniū rerū necessariū iudicauit. ut q̃ sq̃ ss suā uitā
bene gubernaturus & legē ēet alis positurus. dī primū deberet cōsiderare naturam
operāq: ei mente cōtēplaret̄ & ei exemplū imitaret̄. & quantū uirt̄ ēet hunc seq̃ tēp
tanū. Neq: enī vl ipsi legis latori fuit sufficiens mens. dū ipsi itaq: cōtēplatione deficere.
nec eis q̃ē scripturi s̄ pcausa uirtutis aliq̃d pspere euenē erit. n̄ pomib̄ doceant̄. q̃ pa
omniū & dnīs ds existens. Juniuersa respiciens. sequentib̄ se uitā felicissimā pbet. a uir
tute v̄ digredientes. maximis calamitatib̄ subdit. Hoc q̃ docere desiderans moyses suos
ciues. ac pplis legis cōstitutionē n̄ abore cōmuni nec apprius placitis inchoauit. s̄. addīm
& mundi fabricā ex. mites erigens & psuadens. quo creaturarū terrenarū op dī pcipuū
homines sum̄. dū habuisset eos iā ad pietatē obedientes. de reb̄ reliq̃s eis facillime psuasit.
Alii nāq: legis latores fabulas sequentes humanorq: delictorq: cōfusionē potū in deos suos sa
crilego sermone uertert̄. & multā malignus peccandi licentiā pbuerunt. noster v̄ le
gis lator sūmā uirtutē dīm habere pnuntians. infudit hominib̄ ea participare. & eo
quitalit̄ n̄ saperent neq: crederent ussit ineuitabilē castigari. Secdm hoc q̃ arguū
tū facere examinationē lecturos exoro. Sic enī cōsiderantib̄ nichil irrationabile
dictū. nichil ad maiestatē dī atq: clementiā uidet̄ in egruū. Cuncta nāq: circa naturā
rerū affectionē cōsona habere noscunt̄. alia q̃ de apto vl simpliciū legis latore tan
gente. alia v̄ cū sua honestate allegorice pferente. qa q̃ clara dici poterant. hęc mani
festo declaraut. Volentib̄ aū & iā causas rerū singulas cōsiderare. cōtēplatio multa ni
mis. Jualde philosophica reppitē. Qd q̃ nunc q̃ de dicere suppono. s̄. do temp̄ nobis
pbente p̄ hoc opus tēptabo conscribere. Conuertar aū ad rerū narrationē. reminis
cens primū ecq̃ q̃ de mundi fabrica moyses dixit. Hęc autē in sacris libris comperi

ITA COHSCRIPTA